

UKRAINIAN NATIONAL ANTHEM.

Ще не вмерла України слава!
Ще не вмерла України слава!
Ще не вмерла України слава!
Ще не вмерла України слава!
Ще не вмерла України слава!
Ще не вмерла України слава!
Ще не вмерла України слава!
Ще не вмерла України слава!

Ukraine has not perished, our freedom, our glory,
Ukraine has not perished, our freedom, our glory,
Ukraine has not perished, our freedom, our glory,
Ukraine has not perished, our freedom, our glory,
Ukraine has not perished, our freedom, our glory,
Ukraine has not perished, our freedom, our glory,
Ukraine has not perished, our freedom, our glory,
Ukraine has not perished, our freedom, our glory!

Translated by Waldemar Semowicz,
Paterson, N. J., (Oct. 24, 1928)

У Листопадові дні

Як ми обидвали владу в Дрогобичі і Бориславі

На горі мов на сторожі цілої
повітряної владі, старе
місто Дрогобич. Ранок, хмар
роздільний, але лагідний. Куди
вдальш кругом сече, обі-
люються догнем ланцюгом по-
льових гір, Карпат, яких
верхи оздоблює ранише сон-
це, кидуючи свій лід на де-
сятки тисяч вєк нафтових
штах містечка Борислава, де
мільйони чорних капелюшків
випадають, добуваючи із
внутрішньої найбільшої багат-
ства нашої землі.

Якось чудно гомонять, сего-
дня фабричні гудки, в мі-
сті видно якісь веселі дів-
чата робітничі, що верта-
ються із нічної праці у
фабриках чи з ковальні-
ми. Сама природа вже
раніше напала на українські
серця якоюсь таємною, не-
сказаною радістю. А в ці-
лому рознеслася радість ві-
ста і уст до уст блискавкою
полетіла по цілій пові-
трі, що розпалася, а Україн-
ська Національна Рада у Льво-
ві проголосила Західно-Україн-
ську Республіку із закликом
до всіх українських громадян,
організуватися у боеві ради
і перебірати владу на нашій
землі у свої руки.

Всі раді і веселі. Кожний
мов відірвався до нового
життя. Забували і найбіль-
ше, горе. Цілий слоний і з
тих, котрі втратили своїх
родичів у світовій війні. А
більше раділи старі, сиво-
волі батьки і матері, котрі на
своєму віку здригалися і
мов від сильного грому у бурі
християн і мучилися питаннями:
«Що? — Вже нема Австрії? —
Україна настала? — Слава
Тобі, Господи! — вже досить
напилися нашої крові Ляхи та
Жиди!»

До Українського Народного
Дому при Стрийській улиці
зійшлися всі найкраще гро-
мадянство на нараду, щоб як
найскорше перебірати всі у-
ряди у свої руки, бо і Польщі
тут не мало, і вже починають
рухатися. Висловив прийшов
командант повітової станції
австрійської жандармерії. О-
монієв і кілька жандармерії
ми Українцями, заявляючи
що вже перебірали станцію
у свої руки, сє, була радісна
міста, бо тепер все пішло на-
мкше і скорше.

З далека вже дався чути ра-
дісний спів народних пісень.
се наїжджали селені з по-
льових сіл і жінками і сина-
ми, дехто верхом на конях,
всі в товаристві своїх святих
і учителів, приїзди у жо-
вотні ленті, чи-із прапора-
ми у руці ахали до Україн-
ського Народного Дому. Кро-
поті всі комитати дво-повер-
хового будинку заповнилися.

Між нами було, бувають жов-
нів австрійської армії, вєсо-
то кількадесяті разом із кіль-
кома жандармами і офіцера-
ми. Були вони на відпустці, чи
то у службі в місті.

Мені якимись нічними від-
пустка по поверноті з росій-
ського полону і я вже го-
товився до від'їзду, бо за кілька
днів мав з'явитися у своїй
полку в Ярославі. А тепер
чувся я щасливий і раділий, що
завто Першого Листопада за-
ставо мене у рідний місті. По
виголосненні списків присут-
них мушкетерів і до призначення
до убої відділи, ми всі зій-
лися до білої галі і тут
старенький святий святий і

дрогобицького повіту провів
присягу. Мов боже дракх
оки яснілі і було видно у
нісхлюзі із зворушення і радо-
сті.

Узброювшись у крісі і ре-
вольвери, під команду стар-
шого жандармерії (описав че-
тари Укр. Держ. Жандармерії)
Омонієв і усталившись у
чирки, рушили ми в похід із
лісеном на устак у найбільш
небезпечний пункт міста, бли-
зько малого двірця, до ав-
стрійської касарні і магазину
«Діле» при укр. Трусове-
ській, якої береться гомо ма-
йорський жовнір. Взявши із
команданта і поповнивши, в чім
длі, Мадри прийняв со віс-
ку медальйону, бо вже рані-
ше майор-турок Польщі ста-
рився захотіти свій пект, але
вони відмовилися. Та тепер,
баючи криху на наших плечах,
поверили і ми все перебірали
у свої руки та поставили свою
органу. Мадри сейчас відій-
шли без оружі із порожни-
ми напелечками, де очі їх
несли. Тільки-пільки, чи по-
дуть заплинцю у свої сторони.

Рівночасно зайняли ми
малі двірці. Описав, розділя-
вшись на малі відділи, верну-
ли в місто і перебірали інші
установи. У своїй ролі, також
і головний двірці.

Тоді жандармерія, що
містечко-Борислав зайняв
Польщі під промовою легіону,
котрий чинив збігався на Дрого-
бич і цілого повіту, а тим
більше, що у ковальних борс-
лавських промислах близько
20,000 савак. Мазурів із захі-
лу, Галичани, Трку наша сила
поки-що була, там і тут за-
мала, щоб піти зараз да-
льше. Польки і там розоружили
близьких австрійських жовнірів
і забрали всьє військово до-
ро. Та се ім не помогло, бо
у нас в Дрогобичі поспішно
ставали все нові боеві сотні і
ми вже зайняли цілий повіт,
крім Борислава. Польки були
окопуючи доволі і наші сте-
жі, заходили під Борислав.
Вже, вже перестрілка. З Бори-
слава нікого не випускається,
яніде впускається до нього.
Ані, один селянин із побли-
зького села не вєзе нічого до
Борислава на продаж. Через
кілька тижнів держали ми їх
так в облозі, Та Ляхи
свої були довшє вєржались,
бо зіан все, що мали і зрабу-
вали, і прийшлися їм поночи-
мимі гуртками як поночи-
мо відтати до поблизнаго мі-
ста, а відтак давши, куди очі
несли.

Одної темної листопа-
дової ночі, будучи на стежі з
сильськома стрільцями на роз-
доріжжя головного шляху Дро-
гобич-Борислав, побачили
ми якусь людину, котра ско-
рик кроком іде в нашу сторо-
ну. А коли прийшла, ближче
нам, ми заступили їй дорогу.
Готові кожної хвили до стрі-
ляв. Роздався приказ: «Стій!»

«Хто йде?» — «Я, прощені па-
нуф, ідем за хмєдом до ма-
ста». — «Чекай, трашк!» По-
думав я собі, побачив! Об-
шукавши верхні кишені, чи не
не знайду армо, я вже був
певен, що не має, та вляла ме-
ні гадка загнати ще в спільну
близьку. Тут і знайшов запис-
ку у хустці під пахвою тов-
стий австрійський багнет. Сей
рив австрійський багнет. Сей
час ми його відставили до ти-
мчасової військової управи до
Народного Дому, де вкисли-
ли в чім діло і відійшли знова
до служби, одержавши по-
до служби, одержавши по-

Як ми обидвали владу в Дрогобичі і Бориславі

На горі мов на сторожі цілої
повітряної владі, старе
місто Дрогобич. Ранок, хмар
роздільний, але лагідний. Куди
вдальш кругом сече, обі-
люються догнем ланцюгом по-
льових гір, Карпат, яких
верхи оздоблює ранише сон-
це, кидуючи свій лід на де-
сятки тисяч вєк нафтових
штах містечка Борислава, де
мільйони чорних капелюшків
випадають, добуваючи із
внутрішньої найбільшої багат-
ства нашої землі.

Якось чудно гомонять, сего-
дня фабричні гудки, в мі-
сті видно якісь веселі дів-
чата робітничі, що верта-
ються із нічної праці у
фабриках чи з ковальні-
ми. Сама природа вже
раніше напала на українські
серця якоюсь таємною, не-
сказаною радістю. А в ці-
лому рознеслася радість ві-
ста і уст до уст блискавкою
полетіла по цілій пові-
трі, що розпалася, а Україн-
ська Національна Рада у Льво-
ві проголосила Західно-Україн-
ську Республіку із закликом
до всіх українських громадян,
організуватися у боеві ради
і перебірати владу на нашій
землі у свої руки.

Всі раді і веселі. Кожний
мов відірвався до нового
життя. Забували і найбіль-
ше, горе. Цілий слоний і з
тих, котрі втратили своїх
родичів у світовій війні. А
більше раділи старі, сиво-
волі батьки і матері, котрі на
своєму віку здригалися і
мов від сильного грому у бурі
християн і мучилися питаннями:
«Що? — Вже нема Австрії? —
Україна настала? — Слава
Тобі, Господи! — вже досить
напилися нашої крові Ляхи та
Жиди!»

До Українського Народного
Дому при Стрийській улиці
зійшлися всі найкраще гро-
мадянство на нараду, щоб як
найскорше перебірати всі у-
ряди у свої руки, бо і Польщі
тут не мало, і вже починають
рухатися. Висловив прийшов
командант повітової станції
австрійської жандармерії. О-
монієв і кілька жандармерії
ми Українцями, заявляючи
що вже перебірали станцію
у свої руки, сє, була радісна
міста, бо тепер все пішло на-
мкше і скорше.

З далека вже дався чути ра-
дісний спів народних пісень.
се наїжджали селені з по-
льових сіл і жінками і сина-
ми, дехто верхом на конях,
всі в товаристві своїх святих
і учителів, приїзди у жо-
вотні ленті, чи-із прапора-
ми у руці ахали до Україн-
ського Народного Дому. Кро-
поті всі комитати дво-повер-
хового будинку заповнилися.

Між нами було, бувають жов-
нів австрійської армії, вєсо-
то кількадесяті разом із кіль-
кома жандармами і офіцера-
ми. Були вони на відпустці, чи
то у службі в місті.

Мені якимись нічними від-
пустка по поверноті з росій-
ського полону і я вже го-
товився до від'їзду, бо за кілька
днів мав з'явитися у своїй
полку в Ярославі. А тепер
чувся я щасливий і раділий, що
завто Першого Листопада за-
ставо мене у рідний місті. По
виголосненні списків присут-
них мушкетерів і до призначення
до убої відділи, ми всі зій-
лися до білої галі і тут
старенький святий святий і

дрогобицького повіту провів
присягу. Мов боже дракх
оки яснілі і було видно у
нісхлюзі із зворушення і радо-
сті.

Узброювшись у крісі і ре-
вольвери, під команду стар-
шого жандармерії (описав че-
тари Укр. Держ. Жандармерії)
Омонієв і усталившись у
чирки, рушили ми в похід із
лісеном на устак у найбільш
небезпечний пункт міста, бли-
зько малого двірця, до ав-
стрійської касарні і магазину
«Діле» при укр. Трусове-
ській, якої береться гомо ма-
йорський жовнір. Взявши із
команданта і поповнивши, в чім
длі, Мадри прийняв со віс-
ку медальйону, бо вже рані-
ше майор-турок Польщі ста-
рився захотіти свій пект, але
вони відмовилися. Та тепер,
баючи криху на наших плечах,
поверили і ми все перебірали
у свої руки та поставили свою
органу. Мадри сейчас відій-
шли без оружі із порожни-
ми напелечками, де очі їх
несли. Тільки-пільки, чи по-
дуть заплинцю у свої сторони.

Рівночасно зайняли ми
малі двірці. Описав, розділя-
вшись на малі відділи, верну-
ли в місто і перебірали інші
установи. У своїй ролі, також
і головний двірці.

Тоді жандармерія, що
містечко-Борислав зайняв
Польщі під промовою легіону,
котрий чинив збігався на Дрого-
бич і цілого повіту, а тим
більше, що у ковальних борс-
лавських промислах близько
20,000 савак. Мазурів із захі-
лу, Галичани, Трку наша сила
поки-що була, там і тут за-
мала, щоб піти зараз да-
льше. Польки і там розоружили
близьких австрійських жовнірів
і забрали всьє військово до-
ро. Та се ім не помогло, бо
у нас в Дрогобичі поспішно
ставали все нові боеві сотні і
ми вже зайняли цілий повіт,
крім Борислава. Польки були
окопуючи доволі і наші сте-
жі, заходили під Борислав.
Вже, вже перестрілка. З Бори-
слава нікого не випускається,
яніде впускається до нього.
Ані, один селянин із побли-
зького села не вєзе нічого до
Борислава на продаж. Через
кілька тижнів держали ми їх
так в облозі, Та Ляхи
свої були довшє вєржались,
бо зіан все, що мали і зрабу-
вали, і прийшлися їм поночи-
мимі гуртками як поночи-
мо відтати до поблизнаго мі-
ста, а відтак давши, куди очі
несли.

Одної темної листопа-
дової ночі, будучи на стежі з
сильськома стрільцями на роз-
доріжжя головного шляху Дро-
гобич-Борислав, побачили
ми якусь людину, котра ско-
рик кроком іде в нашу сторо-
ну. А коли прийшла, ближче
нам, ми заступили їй дорогу.
Готові кожної хвили до стрі-
ляв. Роздався приказ: «Стій!»

«Хто йде?» — «Я, прощені па-
нуф, ідем за хмєдом до ма-
ста». — «Чекай, трашк!» По-
думав я собі, побачив! Об-
шукавши верхні кишені, чи не
не знайду армо, я вже був
певен, що не має, та вляла ме-
ні гадка загнати ще в спільну
близьку. Тут і знайшов запис-
ку у хустці під пахвою тов-
стий австрійський багнет. Сей
рив австрійський багнет. Сей
час ми його відставили до ти-
мчасової військової управи до
Народного Дому, де вкисли-
ли в чім діло і відійшли знова
до служби, одержавши по-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗА ЯКОЮ ПАРТІЮ ГОЛОСУВАТИ?

Пригадаймо, часи, коли на-
ші брати на різних майдан-
боронили свої асмі від во-
ротів. Це було на укінченні
співової війни, коли на всьє
землях України зводилися кри-
ла, виволокали боротьбу, а у
країні, а в Америці старалися
допомогти нашим (братям) не-
залежності, як політичній,
так і економічній. Держави
наші, аби була Демократична
Партія. Ми зверталися до ві-
дповідних впливових діячів, на-
шій партії, до президента Віль-
сона, щоб Злучені Держави
сказали своє рішення слово в
обороні права українського
народу на свою власну дер-
жаву. Замість доповіді від
Демократичної адміністрації,
Українці зустріли лише гарні
обіцянки. А наші громадяне
Злучених Держав, у мундурах
польської галерейської армії, за-
воювали Галичину для Поль-
ки.

На Великій Україні за допо-
могою антант, союзників А-
мерики, армія російського
чорносотного офіцарства
під промовою Делінкіа виши-
ла українську республіку. Все
це було, коли не при актив-
ності, то при моральній співу-
часті Злучених Держав, за
політику яких відповідала тоді
Демократична Партія.

Велика Україна купила в
Парижі в 1919 році для свого
народу, для своєї армії ме-
дичне майно американської
армії. Заплатила за це майно
готівкою 200,000 доларів, а
представники Злучених Держ-
ав перешкодили це майно
перевезти на Україну. Сто
тисяч нашого народу гинуло
від хворі, а куплені Україною
медикаменти гинули в Парижі.

Оголошували 14 кобитами
президента Вільсона право на-
шого народу на свою власну державу,
Злучені Держави визнавали са-

можливість лише Польщі та
Фінляндії. Це ті народи, яких
державність вже признала са-
ма революційна Росія. Ще в
1920 році секретар стейту Кол-
биди публічно заяву, що
Америка не признає подолу
Росії, себто вона не признає
самостійності України, Литви,
Латвії, Естонії та кавказких
держав. Тоді ці держави про-
стували проти такої заяви
Злучених Держав. Про це в
світі, нас дивала преса.

Наші люди, прийшли до вла-
ди, Республіканська Партія,
Злучені Держави негайно при-
знали самостійність Литви, Ла-
твії, Естонії та Грузії. Америка
під промовою Республікан-
ської Партії, не визнавала Вер-
сальського миру та Ліги Націй,
що забезпечують сучасні
корони Польщі, але зате Де-
мократична Партія була твор-
цем Ліги Націй та співтвор-
цем Версальського миру.

Тепер Республіканська Партія
виставила кандидатом на
становлення президента Злуче-
них Держав Герберта Гувера.
Це людина надзвичайно вели-
ких організаційних здібностей,
людина, що обіймав усьє світ,
що в різних сторонах світу
своєю організаційним гетем
налашдувала майнерську про-
мисловість.

В повенні часи, коли стра-
шна руїна і голод охопили
всю Європу, а в тім часі й
наші батьківські землі, Гер-
берт Гувер стояв на чолі аме-
риканської допомогової ор-
ганізації, що рятувала й украї-
нських голодних дітей від го-
лоду. Про працю Гуверовської
організації в Галичині свідчать
десятки тисяч підписів від
них українських дітей та ч-
слених родичів, надіслани йому
від українських греко-като-
лицьких парохів та різних
організацій.

На Великій Україні організа-
ція Герберта Гувера рятувала
від голодної смерті десятки
мільйонів нашого народу. Це
було в 1923 році, вже підчас
більшовицького панування.

Герберт Гувер безпосередно
дів своїх близьких помічників
та приятелів, що переводили
допомогову акцію і на украї-
нських землях, має інформації
про тамтешню становище на-
ших братів. Для нього украї-
нський народ не є тим самим,
що Польки, чи Москалі. Він
знає, що це є цілком окремий
народ, що посідає величезні
простори багатющої землі.
Тому він скорше, ніж хто ин-
ший, зрозуміє прагнення й жа-
дання українського народу.

Коли під його промовою
Злучені Держави у відповідно
завдання й не допоможуть украї-
нському народові в боротьбі
за власну державу, то ніякою
мани не може не підтримати фінан-
сові помічники в часі демокра-
тичної адміністрації. Герберт
Гувер як президент — це гаран-
тія, що Злучені Держави не
виступлять активно проти бо-
ротьби українського народу за
свою власну державу.

Ось ті факти, які змушують
Українців по походженню, що
бажають добра своєму наро-
дові, голосувати за Республі-
канську Партією, за Гербер-
том Гувером.

ГОЛОС ЗА ГУВЕРОМ.

DEAR EDITOR:

In reply to your recent editorial for stating why we should vote for one or the other candidate, I would like to say my word. Some people say we should vote for Al Smith because he is a good man. But could Mr. Smith say that he has done as much good as Mr. Hoover has?

In Perth Amboy paper I read the following news:

"Mr. Rosenberg read a statement prepared by Warburg, saying:

"The famine work for the Ukraine, conducted under our leadership, meant the feeding of over 2,000,000 men, women and children."

children who otherwise would have starved to death. They were not asked to what church they belonged."

Hoover replied: "The great tasks of life-saving in which it was my privilege to have a part with you are, thank God, things of the past, and today we look at a more hopeful world."

"The disaster of the war is behind us. Today we have but one problem before us — to bring up those who lag in the great march of progress to the front ranks — for we are all marching."

"I should like only to add that this great relief work in which the lives of tens of millions were preserved was only possible by the whole-hearted generosity of the countrymen and women who always respond to the call of need without regard to nationality or religion."

I would like you to print this also in our paper in English so that those who do not read Ukrainian may be able to read it. When I read this, I had to remind myself what the last Democratic president, Woodrow Wilson, has done to the country from which we came. While Mr. Hoover was feeding millions of men, women, and children, Mr. Wilson was denying them the right to be free.

Perth Amboy, N. J., Oct. 26.
An American Citizen of Ukrainian origin.

НЕ ДБАЙМО ПРО ГОНОЧ. А БІЛЬШЕ ПРО СПРАВУ.

В нас в Шикаго рішено віз-
якати одно спілсьє віз-
якати Листопада Свято. Вибра-
но Комітет, а мене постав-
лено на містодієствителя.

Я згодився взяти уряд, але
був за тим, як і други, щоб
мені комітет де подавати в
згодищенні. А тут бачу, що
«Свобода» проголошено мо-
єю і других, а не моєю.

Я пропінати тому. Більше
поступоване загальній справі
не помаже. У нас є тертя, одні
не зносять других і коли
прочитають яке несправе і ко-
ли, яке івнати на концерт чи
свято не йдуть з несправе і до
особи. Це нерозумне посту-
поване, але що з того, коли
в нас значинуть кимраз бі-
льшє бавитися в різні переко-
нілі, а менше дбати про те,
щоб з таких свят була вла-
стива користь. А така користь
була тоді, коли такі свята
принесли добрий дохід, для
інвалідів. Це є попри захова-
ння доброї світлої традиції на-
шої, заданням асистовати
своєму святу. Хо на них не збере
для інвалідів, тої гідно не
світлює. Бо тут не так треба
давати їм гарних слів, як діти
у виді грошевих збірок на
допомогу інвалідам.

Гриць, Селіс,
Шикаго, Іл.

ОБУВА В СТАРИНУ.

Вже в старинних часах була
ріжна, більше або менше
схожована, мода обуття че-
рвків. Лише зі старинних
червків червків заховалося
більше як 130 вірв червків,
ага, савалали із найріжні-
шими прикрасами. Також у
старинному Сході любилися
в модних червках. Дуже
гарні й елегантні червки на-
ли старинні Гебрайлі. Опа
мода їх червків була дійсно
оригінальна. Спереду на кінці
червків носили Гебрайлі ма-
лєстий дівачини, що підчас
ходу дівчини, а на підшаві
була прикріплена металова
плетка, на якій молоді люди
вишували портрет своєї лю-
бини і її імя, а саме так, що той
образ за кожним кроком від-
бивався на плетці.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС «СВОБОДА».

НАЙБІЛЬШИЙ У СВІТІ ЕКОНОМІСТ, ОРГАНІЗАТОР, АДМІНІСТРАТОР ТА ГУМАНІСТ

HERBERT HOOVER

KANDIDATE FOR PRESIDENT OF THE UNITED STATES.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ НА ЧОЛІ ДЕРЖАВИ СТАВ НАЙБІЛЬШИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ ДІЯЧ ВСЬОГО СВІТУ, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ НА ЧОЛІ СПОЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВИ СТАВ НАЙБІЛЬШИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ТА ЕКОНОМІЧНИЙ ДІЯЧ ВСЬОГО СВІТУ, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ СПОЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ РОСІЇ ТА СКРІПІЛИВАЛИ СЯ ЕКОНОМІЧНО І ПОЛІТИЧНО, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ САМОМУ І ПОГО РОДИНІ НЕ ГОЛОВУВАТИ ВІД БЕЗРОВІТТЯ, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ НА ЧОЛІ СПОЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВИ БУЛА ЛЮДИНА, ЩО ДОБРЕ ЗНАЄ МІКІЯ РОДИНІ ЖИТТЯ ВЗАГАЛІ ТА ЗОКРЕМА ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ СПОЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ АКТИВНО НЕ ПЕРЕШКОДЖАЛИ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В ЙОГО БОРЬБОТІ ЗА ВЛАСНУ ДЕРЖАВУ, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ НА ЧОЛІ СПОЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВИ БУЛА ЛЮДИНА, ЩО ДОБРЕ ЗНАЄ МІКІЯ РОДИНІ ЖИТТЯ ВЗАГАЛІ ТА ЗОКРЕМА ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ СПОЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ РОСІЇ ТА СКРІПІЛИВАЛИ СЯ ЕКОНОМІЧНО І ПОЛІТИЧНО, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ САМОМУ І ПОГО РОДИНІ НЕ ГОЛОВУВАТИ ВІД БЕЗРОВІТТЯ, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

ХОТО ХОЧЕ, ЩОБИ НА ЧОЛІ СПОЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВИ БУЛА ЛЮДИНА, ЩО ДОБРЕ ЗНАЄ МІКІЯ РОДИНІ ЖИТТЯ ВЗАГАЛІ ТА ЗОКРЕМА ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ТОЙ БУДЕ ГОЛОСУВАТИ ЗА ГЕРБЕРТОМ ГУВЕРОМ.

